

Neviim (prophètes) - Zacharie

Chapter 1

- 1,1 בַּחֲדָשׁ, הַשְּׁמִינִי, בְּשַׁנַּת שְׁתֵּים, לְדַכּוּשׁ--כִּי דִבֶּר-יְהוָה, אֶל-זַכְכִּיָּה בֶן-בְּרַכְיָה, בֶּן-עֲדוּ הַנְּבִיא, לֵאמֹר.
- 1,2 קִצְף יְהוָה עַל-אַבוֹתֵיכֶם, קִצְף.
- 1,3 וְאַמַּרְתָּ אֲלֵהֶם, כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, שׁוּבוּ אֵלַי, גַּם יְהוָה צְבָאוֹת--וְאָשׁוּב אֲלֵיכֶם, אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת.
- 1,4 אֶל-תְּהִיוּ כְּאַבְתֵּיכֶם אֲשֶׁר קָרְאוּ-אֲלֵיהֶם הַנְּבִיאִים הַרְאִשִׁים לֵאמֹר, כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, שׁוּבוּ בָּא מִדְּרָכֵיכֶם הַרְעִים, וּמַעֲלִילֵיכֶם (וּמַעֲלִילֵיכֶם) הַרְעִים; וְלֹא שָׁמְעוּ, וְלֹא-הִקְשִׁיבוּ אֵלַי, גַּם-יְהוָה.
- 1,5 אַבוֹתֵיכֶם, אִי־הֵם; וְהַנְּבִיאִים--הַלְעוֹלָם, יִחִיו.
- 1,6 אֲנִי דִבְרִי וְחִקִּי, אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת-עַבְדִּי הַנְּבִיאִים, הַלּוֹא הִשִּׁיגוּ, אַבְתֵּיכֶם; וַיִּשׁוּבוּ וַיֹּאמְרוּ, כְּאֲשֶׁר זָמַם יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲשׂוֹת לָנוּ, כְּדַרְכֵינוּ וְכַמַּעַלְלֵינוּ, כִּן עָשָׂה אִתָּנוּ. {ס}
- 1,7 בְּיוֹם עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה לַעֲשֵׁת־עֶשֶׂר חֲדָשׁ, הוּא-חֲדָשׁ שֶׁבֶט, בְּשַׁנַּת שְׁתֵּים, לְדַכּוּשׁ--כִּי דִבֶּר-יְהוָה, אֶל-זַכְכִּיָּה בֶן-בְּרַכְיָה, בֶּן-עֲדוּא הַנְּבִיא, לֵאמֹר.
- 1,8 רְאִיתִי הַלִּילָה, וְהִנֵּה-אִישׁ רֹכֵב עַל-סוּס אָדָם, וְהוּא עֹמֵד, בֵּין הַהַדְּסִים אֲשֶׁר בְּמַצְלָה; וְאַחֲרָיו סוּסִים אָדָמִים, שָׂרְקִים וְלִבְנִים.
- 1,9 וַאֲמַר, מֶה-אֵלֶּה אֲדֹנָי; וַיֹּאמֶר אֵלַי, הַמְּלָאֲךָ הַדֹּבֵר בִּי, אֲנִי אֲרָאָךְ, מֶה-הֵמָּה אֵלֶּה.
- 1,10 וַיַּעַן, הָאִישׁ הָעֹמֵד בֵּין-הַהַדְּסִים--וַיֹּאמֶר: אֵלֶּה אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה, לְהַתְּהַלֵּךְ בְּאַרְצֵךְ.
- 1,11 וַיַּעַן אֶת-מְלָאֲךָ יְהוָה, הָעֹמֵד בֵּין הַהַדְּסִים, וַיֹּאמְרוּ, הֲתִהְלַכְנוּ בְּאַרְצֵךְ; וְהִנֵּה כָל-הָאָרֶץ, יִשְׁבֶּת וְשִׁקְטָה.
- 1,12 וַיַּעַן מְלָאֲךָ-יְהוָה, וַיֹּאמֶר, יְהוָה צְבָאוֹת, עַד-מַתִּי אֵתָּה לֹא-תִרְחַם אֶת-יְרוּשָׁלַם וְאֵת עִרֵי יְהוּדָה--אֲשֶׁר זָעַמְתָּה, זֶה שְׁבָעִים שָׁנָה.
- 1,13 וַיַּעַן יְהוָה, אֶת-הַמְּלָאֲךָ הַדֹּבֵר בִּי--דְּבָרִים טוֹבִים: דְּבָרִים, נְחִמִּים.
- 1,14 וַיֹּאמֶר אֵלַי, הַמְּלָאֲךָ הַדֹּבֵר בִּי, קָרָא לֵאמֹר, כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: קִנְיַתִּי לְיְרוּשָׁלַם וְלְצִיּוֹן, קִנְיָה גְדוֹלָה.
- 1,15 וְקִצְף גְּדוֹל אֲנִי קִצְף, עַל-הַגּוֹיִם הַשְּׂאֲבָנִים, אֲשֶׁר אֲנִי קִצַּפְתִּי מֵעַתָּה, וְהֵמָּה עָזְרוּ לְרַעְיָה.
- 1,16 לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה, שְׁבִתִּי לְיְרוּשָׁלַם בְּרַחֲמִים--בֵּיתִי יִבְנֶה בָּהּ, גַּם יְהוָה צְבָאוֹת; וְקוֹה (וְקוֹ) יִבְטֶה, עַל-יְרוּשָׁלַם.
- 1,17 עוֹד קָרָא לֵאמֹר, כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, עוֹד תִּפְּוֶצֶה עִרֵי, מִטּוֹב; וְנִחַם יְהוָה עוֹד אֶת-צִיּוֹן, וְיִבְחַר עוֹד בְּיְרוּשָׁלַם. {ס}